

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda, Timofti Vladimir, Alerguș Constantin și Moraru Petru

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta și de avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Ciorici Valeriu Anastasie, născut la 23.03.1970, originar din r-nul Nisporeni, sat. Șendreni, domiciliat în mun. Chișinău, str. Suceava, 120, ap. 315.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 05.07.2012 – 13.08.2014;

Instanța de apel: 04.09.2014 – 07.12.2015;

Instanța de recurs: 03.02.2016 – 07.06.2016.

A CONSTATAT :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 13 august 2014, Ciorici Valeriu a fost achitat pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal din motiv că nu s-a constat existența faptei infracțiunii.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că, Ciorici Valeriu a fost învinuit de către organul de urmărire penală precum că el, exercitând funcția de ofițer operativ superior de sector al sectorului de poliție nr.5 al CPs Buiucani, mun. Chișinău, la 15 mai 2009, aproximativ la ora 22:30, aflându-se la serviciu în incinta Sectorului de Poliție nr.5 al CPs Buiucani, mun. Chișinău, amplasat pe str. Nicolae Costin, 55/1, mun. Chișinău, având intenția de a săvârși acte care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege,

contrar prevederilor art. 4 al Legii Republicii Moldova „Cu privire la poliție” nr. 416-XII din 18.12.1990, care prevede că poliția nu intervine în drepturile și libertățile cetățenilor decât în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile, ale art. 15 din aceeași lege și ale capitolului II, art. 2 din Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova „Cu privire la aprobarea mijloacelor speciale și a regulilor de aplicare a acestora de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne” nr.1275-XII din 15.02.1993, care reglementează că colaboratorii de poliție aplică forța fizică, inclusiv procedeele speciale de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, intenționat l-a agresat verbal pe cet. Didenco Gheorghe, care a fost adus în incinta SP-5 al CPs Buiucani mun. Chișinău pentru comiterea unei contravenții, l-a brutalizat și l-a numit cu cuvinte obscene, după ce i-a aplicat o lovitură cu un scaun în regiunea capului, de la care ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut jos, fiind urmat de mai multe lovituri cu picioarele peste toată suprafața corpului, cauzându-i astfel părții vătămate Didenco Gheorghe, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr.2587/D din 29 septembrie 2009, traumatism cranio - cerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală, plagă contuză cu edem pe cap, excoriații pe față, echimoze multiple și masive pe cutia toracică și membrele superioare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unor obiecte dur contondente cu suprafața de interacțiune limitată, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămări corporale ușoare.

3. Nefiind de acord cu sentința, apel în termen a depus procurorul, solicitând casarea acesteia cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal, iar potrivit prevederilor art. 10 și 166/1 alin.(1) Cod penal a-i stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 3 ani.

A încasa de la Ciorici Valeriu în beneficiul părții vătămate Didenco Gheorghe prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 500 lei și prejudiciul moral în sumă de 10000 lei.

În motivarea cerințelor sale, procurorul a indicat că, probele prezentate de către acuzare nu au fost apreciate de către instanța de judecată din punct de vedere al coroborării lor, care nu s-a expus referitor la admiterea sau excluderea lor.

A menționat, că urmează a fi apreciate critic declarațiile inculpatului Ciorici Valeriu care nu și-a recunoscut vina, deoarece acestea nu corespund adevărului și sunt combătute prin cumulul de probe examinate în ședința de judecată. La fel, consideră că urmau a fi apreciate critic și declarațiile lui Cegan Vasile, din motiv că este rudă apropiată cu inculpatul și anume este nepotul acestuia.

Partea vătămată Didenco Gheorghe a indicat direct, că inculpatul Ciorici Valeriu l-a maltratat în seara cu pricina, cât și martorii acuzării, Nichiforeac Elena și Negarneac Victor au declarat că în momentul luării și escortării părții vătămate Didenco Gheorghe la sectorul de poliție, ultimul nu avea careva vătămări corporale vizibile, însă, deplasându-se la fața locului, a auzit sunete de maltratare a lui Didenco Gheorghe din incinta sectorului de poliție, după care ieșind afară l-au văzut deja însângerat și maltratat, ceea ce confirmă faptul atât timp cât partea vătămată s-a aflat în custodia statului a fost maltratat de către inculpat, fiindu-i cauzate vătămări corporale ușoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care Ciorici Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții de răspundere pe termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Ciorici Valeriu, a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani, fiind obligat ca în termenul de probă stabilit să nu săvârșiască o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă a părții vătămate Didenco Gheorghe, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

5. Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel a constatat că Ciorici Valeriu, exercitând în temeiul Ordinului nr. 48 EF din 08.02.2008 a Ministerului Afacerilor Interne, funcția de ofițer operativ superior de sector, al sectorului de poliție nr.5 al CPS Buiucani, mun. Chișinău, fiind conform art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, la 15 mai 2009, aproximativ la ora 22:30, aflându-se la viciu în incinta Sectorului de Poliție nr.5 a CPS Buiucani, mun. Chișinău, amplasat str. Nicolae Costin, 55/1, mun. Chișinău, avînd intenția de a săvârși acte care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, contrar prevederilor art. 4 al Legii Republicii Moldova „Cu privire la poliție” nr. 416-XII din 18.12.1990, care prevede că poliția nu intervine în drepturile și

libertățile cetățenilor atît în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile, ale art. 15 din aceeași lege și ale capitolului II, art. 2 din Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova „Cu privire la aprobarea mijloacelor speciale și a regulilor de aplicare a acestora de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne" nr.1275-XII din 15.02.1993, care reglementează că colaboratorii poliție aplică forța fizică, inclusiv procedeele speciale de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele neviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, intenționat l-a agresat verbal pe cet. Didenco Gheorghe, care a fost adus în incinta SP-5 a CPS Buiucani mun. Chișinău pentru comiterea unei contravenții, l-a brutalizat și l-a numit cu cuvinte obscene, după ce i-a aplicat o lovitură cu un scaun în regiunea capului, de la care ultimul și-a pierdut cunoștința și a căzut jos, fiind urmat de mai multe lovituri cu picioarele peste toată suprafața corpului, cauzându-i astfel părții vătămate Didenco Gheorghe, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr.2587/D din 29 septembrie 2009, vătămări corporale ușoare.

Instanța de apel a menționat că, declarațiile inculpatului nu coroborează cu faptele și probele cercetate în instanța de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Didenco Gheorghe; declarațiile martorilor Nichiforeac Elena, Vicol Angela, Cecan Vasile, Cernat Andrei, Negarneac Victor, Vațovschi Alexandru și raportului de expertiză medico-legală nr.2587/D din 29 septembrie 2009, conform concluziei căruia la cet. Didenco Gheorghe s-au constatat vătămări corporale ușoare și se exclude cauzarea vătămarilor corporale ca rezultat al căderii de la înălțimea propriului corp sau de pe un plan superior.

Dînd o nouă apreciere probelor administrate în cauză, instanța de apel a concluzionat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Ciorici Valeriu în săvârșirea faptei criminale constatate, calificînd acțiunile lui în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de lege, care au cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însoțite de aplicarea violenței.

Instanța de apel a constatat, că concluziile primei instanțe au fost bazate pe interpretarea eronată a declarațiilor părții vătămate Didenco Gheorghe, indicîndu-se, că în timp ce se afla în sectorul de poliție nr.5, posibil a fost lovit de către colaboratorul de poliție Ciorici Valeriu cu un scaun în regiunea capului și că nu a văzut de cine și cu ce a fost lovit, însă, instanța de apel a stabilit că, de fapt, partea vătămată Didenco Gheorghe a indicat direct la inculpatul Ciorici Valeriu, ca fiind persoana care la maltratată în seara de 15.05.2009 în prezența cet. Vicol Angela și încă a unei persoane îmbrăcate în civil, i-a aplicat o lovitură

cu scaunul în regiunea capului, din care cauză a căzut și a pierdut cunoștința. În urma loviturii primite i-a fost cauzată o rană în regiunea capului, care sângera, din care cauză s-au murdărit hainele în care era îmbrăcat. A concretizat că inculpatul Ciorici Valeriu s-a ridicat de la masa la care ședea, s-a apropiat din spate și l-a lovit.

Careva temeuri de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate, instanța de apel nu a constatat, deoarece au fost depuse sub jurământ, fiind preîntâmpinat de răspundere penală pentru declarații mincinoase, totodată nefiind dovedită existența cărorva relații ostile între inculpat și partea vătămată, deoarece partea vătămată a declarat că pînă la incident nu l-a cunoscut pe inculpat.

Astfel, instanța de apel a conchis, că declarațiile părții vătămate, coroborează cu celelalte probe din dosar cercetate în instanța de apel.

Cu referire la declarațiile martorului Cecan Vasile, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece acestea au fost făcute în favoarea inculpatului, care este rudă al acestuia.

Versiunea inculpatului, precum că nu i-a aplicat lovituri părții vătămate, acesta cauzându-și singur leziunile corporale urmare a comportamentului său agresiv, versiune expusă și în sentință, este combătută prin probele cercetate în cadrul ședinței instanței de apel și anume prin: concluzia indicată în raportul de expertiză medico-legală nr.2587/D din 29 septembrie 2009 în privința lui Didenco Gheorghe conform căreia, se exclude cauzarea vătămarilor corporale ca rezultat al căderii de la înălțimea propriului corp sau de pe un plan superior.

Astfel, instanța de apel a apreciat drept nefondate motivele și argumentele primei instanțe privind achitarea inculpatului Ciorici Valeriu, deoarece a stabilit cu certitudine, că fapta a fost săvârșită cu vinovăție de către inculpatul Ciorici Valeriu.

Referitor la aplicarea pedepsei în privința inculpatului Ciorici Valeriu, instanța de apel a menționat, că prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012 a fost abrogată lit. a) din alin. (2) art. 328 Cod penal, în vederea intensificării activității și ridicarea eficienței în combatere a torturii.

Tot prin această Lege a fost introdus art. 166/1 Cod penal, adică - tortura, tratamentul inuman sau degradant.

Concomitent a fost modificat alin. (2) art. 123 Cod penal, avînd următorul cuprins: „(2) Prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul

persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public."

Astfel, fapta de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu de către un polițist, nu a fost decriminalizată, deoarece în continuare faptele prejudiciabile comise de către un colaborator de poliție sunt pasibile de pedeapsă penală în baza art. 166/1 Cod penal.

Prin urmare, conducându-se de prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a concluzionat că fapta inculpatului Ciorici Valeriu urmează a fi încadrată în baza art. 166/1 alin. (1) Cod penal (redacția 08.11.2012), sancțiunea căreia este mai blândă.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Ciorici Valeriu, ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei enunțate, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, instanța de apel a concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins prin dispunerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și cu aplicarea pedepsei complementare, privarea de dreptul de a deține funcții de răspundere pe termen de 3 ani.

Referitor la modalitatea de executare a pedepsei, instanța de apel a conchis că sunt întrunite condițiile aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece pedeapsa cu închisoarea a cărei executare va fi suspendată condiționată nu este disproporțională în raport de modalitatea concretă de săvârșire a faptelor, de scopul urmărit, fiind una echitabilă.

Cu referire la soluționarea acțiunii civile, instanța de apel a constatat că, partea vătămată Didenco Gheorghe în cadrul ședinței instanței de fond, a solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material: 200 euro și 400 lei care au dispărut din portmoneul său, cât și 500 lei în calitate de cheltuieli suportate pentru tratament, și suma de 10 000 lei ca prejudiciu moral.

Soluționând acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Didenco Gheorghe, instanța de apel a menționat că lipsa în ședința instanței de apel a părții vătămate, care fiind de nenumărate ori citat, însă nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale, a pus în dificultate instanța să admită sau să respingă acțiunea civilă deoarece fiind aduse prejudicii atât drepturilor patrimoniale cât și celor nepatrimoniale și care în consecință pot fi durerile fizice și psihice, atingerile aduse onoarei, cinstei, demnității, prestigiului sau reputației unei persoane, nu poate fi stabilită exact suma despăgubirilor cuvenite părții vătămate în partea prejudiciului material produs prin infracțiune,

în vederea prezentării probelor în confirmarea cuantumului, fiind necesar de a fi amânată judecarea cauzei.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recurs ordinar, la 25.01.2016 avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului și procurorul la 27.01.2016.

6.1. Avocatul, invocînd temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 14), 15) și 16) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că:

- instanța de apel a examinat cauza în lipsa părții vătămate și a martorilor declarațiile căror au fost puse la baza deciziei de condamnare deși în baza acestora prima instanță a pronunțat sentință de achitare;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 24 și 26 Cod de procedură penală, prin ce a încălcat inculpatului dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

Consideră că în prezenta cauză sunt prezente temeiuri de a înceta procesul penal în privința lui Ciorici V., deoarece acesta a fost recunoscut în calitate de învinuit după expirarea termenului legal de 3 luni.

Potrivit materialelor cauzei penale și anume f. d. 125 este anexată ordonanța din 30.10.2009 privind încetarea urmăririi penale în privința lui Ciorici V., iar la f. d. 134 este anexată ordonanța procurorului ierarhic superior privind anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale în privința lui Ciorici V., din 17.05.2010 în baza art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, însă potrivit hotărîrii Curții Constituționale din 14.05.2015, a fost declarat neconstituțional alin. (1) art. 287 Cod de procedură penală.

6.2. Procurorul, invocînd temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care a exclude prevederile art. 90 Cod penal aplicate în privința inculpatului.

În motivarea recursului a indicat că, în prezenta cauză nu se atestă careva temeiuri privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat, instanța de apel nu și-a motivat soluția în acest sens.

7. Judecînd recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul lărgit menționează că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurenții invocă în recursurile declarate temei de drept prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Potrivit prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, alin.(1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel; alin.(2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal; alin.(6) Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele

corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul menționează că, potrivit prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului (hotărîrea CEDO Spînu vs România din 29 aprilie 2008).

În acest sens Colegiul penal relevă, că potrivit pct.14.6 Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.20105 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art.26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanța, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prevederile art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Din conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit atestă, că în decizie sunt indicate un șir de probe, care, însă, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 07.12.2015 (f. d. 193-196, vol. II), nu au fost cercetate și verificate la examinarea cauzei în ordine de apel și anume: declarațiile inculpatului Ciorici Valeriu, declarațiile părții vătămate Didenco Gheorghe, declarațiile martorilor Nichiforneac Elena, Vicol Angela, Cecan Vasile, Cernat Andrei, Voțovschi Alexandru, toate depuse în cadrul examinării cauzei în prima instanță.

Totodată, Colegiul penal constată, că la solicitarea procurorului au fost cercetate doar: reclamația părții vătămate Didenco Gheorghe din 18.05.2009 (f. d. 8-11, vol. I); copia procesului verbal cu privire la contravenție din 15.05.2009 (f. d. 39, vol. I); copia procesului verbal de reținere administrativă a lui Didenco Gheorghe (f. d. 40, vol. I), însă asupra admisibilității acestor probe, instanța de apel nu s-a pronunțat prin decizia adoptată.

Astfel, Colegiul lărgit concluzionează, că instanța de apel, pronunțând decizia de condamnare a inculpatului Ciorici Valeriu, după ce a casat sentința prin care inculpatul a fost achitat, nu a respectat prevederile legale, care stipulează modalitatea de examinare a cauzelor în instanța de apel în cazul existenței unei sentințe de achitare, punînd la baza deciziei de condamnare declarațiile părții vătămate Didenco Gheorghe și martorilor acuzării, făcute de către aceștia în prima instanță, fără cercetarea nemijlocită sau verificarea acestora în ședința instanței de apel, încălcînd astfel drepturile legale ale inculpatului.

Cu referire la alegațiile avocatului Dogotari Ian, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului că inculpatului a fost menținut în calitate de învinuit peste termenul prevăzut de legea procesual penală, adică peste 3 luni de zile, Colegiul penal constată că, partea apărării nu invocată în instanța de apel astfel de temeiuri. Prin urmare, asupra argumentelor recurentului în acest sens, instanța de recurs nu se va pronunța, deoarece potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, recurentul nefiind lipsit de dreptul să invoce acest fapt la rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Reieșind din cele sus menționate, Colegiul conchide că erorile de drept evidențiate se încadrează în cele prevăzute de pct. 6 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel, casînd sentința de achitare și pronunțînd decizia privind condamnarea inculpatului, nu a respectat prevederile art. 414 și 415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, iar, ținînd cont de faptul, că erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei Curtea de Apel Chișinău urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlătore erorile constatate mai sus, ținînd cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Se admit recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta și de avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Ciorici Valeriu Anastasie** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **07 iulie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru